

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SACRAMENTO|| POENITENTIAE.|| QVATVOR LIBRIS COM-||REHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XX. Diluitur tertia obiectio Kemnitij, & simul obiectiones Brentij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54092)

Quo d etiam Kemnitius dicit in confirmatione primæ mulierem quandam confessam esse ex parte, non autem integre: ex peruersa interpretatione Græcæ vocis natum est; illud enim *ἡ τὰ μέρη*, non significat hoc loco, ex parte, sed particulatim, vt reddidit Ioannes Christophorus, omnium iudicio græcæ linguæ peritissimus. Ex quo intelligimus, sceminam illam confessam esse in particulari omnia peccata, vt Catholici faciunt, non autem generatim, vt faciunt Lutherani.

Quo d denique in 2. confirmatione Kemnitius addit, non potuisse tot Confessiones ab vno Presbytero audiri, iam supra explicatum est in solutione 2. obiectionis Caluini, cap. 14. vbi ostendimus, Presbyterum illum, non omnium pœnitentium Confessiones audire debuisse, sed eorum tantum, quæ publicam pœnitentiam agebant.

CAPVT XX.

Diluitur III. obiectio Kemnitij & simul obiectiones Brentij.

TERTIA obiectio Kemnitij, quæ habetur pagina 1019. sumitur à testimonijs Patrum: ac præter loca quædam sancti Ioannis Chrysostomi, ad quæ responsum est supra, cap. 14. adducit PRIMO CASSIANVM, qui Collat. 20. cap. 8. sic loquitur: *Quod si Verecundia retrahente reuelare coram hominibus erubescis, illum quem latere non possunt confiteri iniqui supplicatione non desinas, qui & absq; illius Verecundia publicatione curare, & sine imperio peccata donare consuevit.*

Sed non potest dubium esse, quin Cassianus doctorem suum Chrysostomum sequutus sit, & ided in eundem sensum hæc eius verba accipienda sint, in quem accipienda esse demonstrauimus verba Chrysostomi, cap. 15. quanquam Cassiani verba facilius explicentur, cum nihil adiunctum habeant, vnde excludi videatur Confessio priuata. Quod enim ille dicit in numero multitudinis: *Si reuelare coram hominibus* rubra

rubescis, ad Confessionem publicam pertinet, quæ coram multis fieri solebat: quod autem addit, Deo esse confitendum, commodè accipi potest de Confessione, quæ fit Deo per Sacerdotem. Nam circumstantiæ illæ: *Qui & absq; verecundia publicatione, & absq; improprio peccata donare consuevit*, satis apertè indicant, Confessionem illam notari, ex qua publicatio, & improprium sequebatur: quæ duo longè absunt à Confessione secreta, quæ fit vni soli, vt locum Dei tenet.

SECUNDO loco adducit ORIGENEM, qui homil. 2. in Leuiticum, enumerat varios modos, quibus peccata purgantur, & inter eos ponit Confessionem, quæ fit sacerdoti: ex quo sequitur, vt licet Confessio peccatorum sacerdoti facti, sit utilis, non sit tamen necessaria.

SED facilis est responsio. Modi siquidem illi, quos eo loco ponit Origenes, non sunt omnes, & singuli per se sufficientes ad peccati remissionem, sed plerique eorum includunt alios, saltem in voto: hi sunt enim modi, quos ille enumerat: *Baptismus, Martyrium, Eleemosyna, Iniuriarum condonatio, Conuersio peccatoris, Charitas, & Pœnitentia, siue Confessio.* Certum autem est, solam Eleemosynam, aut iniuriæ condonationem, aut cætera, quæ ibi enumerantur, sine Baptismo in re vel in voto, non sufficere ad iustificationem, licet suo modo inuent: & quemadmodum non baptizatis illa non sufficiunt sine Baptismo, ita etiam baptizatis illa non sufficiunt sine Confessione, vel in re vel in voto. DENIQUE obseruent Lutherani, inter tot modos ab Origene numeratos, nullum locum fidei esse tributum, cui soli tribuere solent ipsi iustificationem: ex quo admittere vel inuiti coguntur, nullū eorum modorum per se solum sufficere.

HVC referri possunt duo alia testimonia Patrum, quæ ommissa sunt à Kemnitio, sed citata à Brentio in Confessione Wirtembergensi, cap. de Confessione.

PRIMUM testimonium est AVGVSTINI, lib. 10. Confess. cap. 3. vbi sic legimus: *Quid mihi est cum hominibus, et audiant Confessiones meas, quasi ipsi sanaturi sint omnes languores meos: curiosum genus ad cognoscendam alienam vitam, desiosum ad corrigendam suam?*

SED

Sed hoc nihil est aliud, nisi simplicibus imponere: nemo enim libros illos legit, qui nesciat, Confessionem, de qua loquitur Augustinus non esse Confessionem sacramentalem, sed confessionem peccatorum præteritorum, ac per Baptismum dimissorum, ad eum finem institutam, vt inde cognoscatur & laudetur misericordia Dei.

ALTERVM testimonium est AMBROSII, lib. 10. in Lucam cap. 96. vbi sic legimus: *Petrus doluit, & fleuit, quia homo errauit, non inuenio quid dixerit, inuenio quod fleuit, lachrymas eius lego, Satisfactionem non lego.* Et infra: *Lauent lachryma delictum, quod voce pudor est confiteri.*

Respondeo PRIMVM eo tempore nondum institutam fuisse Confessionem sacramentalem, ac per hoc nihil esse mirum, si Petri confessio non legatur. Dico DEINDE sanctum Ambrosium loqui de lachrymis, quæ Confessionem quandam continent, vt cum quis conuictus erroris ab alio, non voce, sed lachrymis fatetur errorem. Sic enim S. Petrus, cum seiret Christo notum fuisse crimen suum, non voce, sed lachrymis Confessus est: id quod omninò sufficit in Confessione, quæ fit Deo, qui omnia nouit. Quod autem S. Ambrosius in lachrymis B. Petri confessionem agnouerit, perspicuum est ex illis verbis: *Maluit Petrus suum accusare peccatum, si iustificaretur fatendo, quàm grauaretur negando. Iustus enim in principio accusator est sui: & ideo fleuit.* item ex illis: *Verecunda lachryma sine horrore culpam loquuntur: lachryma crimen sine offensione verecundia confitentur.* Quæ omnia accipienda sunt de Confessione, quæ fit Deo, aut etiam homini, qui crimen antea nouerit.

CAPVT XXI.

Soluitur IV. obiectio Kemnitij.

VARTA Kemnitij obiectio habetur pag. 1024. vbi sex causæ numerantur, ob quas Lutherani reiecerunt Confessionem, in qua enumerantur omnia peccata. *Hæc est, inquit, vetus illa carnis cœna conscientiarum, quam gladio Spiritus Ecclesia nostra excusserunt, propter multas grauissimas causas.* PRIMO, quia